Yayın Adı : Sabah Kitap
Periyod : Aylık
Tarih : 12.01.2018
Ili : Istanbul
Sayfa : 1
Tiraj : 303.429

Bizimle ilgili olması çok gururlandırmıştı beni

Sait Faik, Darüşşafakalılar için özel bir yazar. Mirasını bu cemiyete bağışlayan yazar, yıllardan beri yüzlerce yetim çocuğun okumasını sağladı. Darüşşafaka Lisesi'nde okuyan gençlerle yazarın Burgazada'da bulunan müzesini gezdik, onun dünyasına yelken açtık...

● OLKAN ÖZYURT

Karşımda Darüşşafaka Lisesi'nde okuyan pırıl pırıl beş lise öğrencisi var. Ortak özellikleri sadece aynı lisede okumaları değil, edebiyata düşkün olmaları ve usta yazar Sait Faik'i çok sevmeleri...

Güneşli bir İstanbul gününde Sait Faik'in doğumunun 111'inci yıldönümünde onlarla birlikte Burgazada'da bulunan Sait Faik Abasıyanık Müzesi'ni gezmeye gidiyoruz. Yazarın dünyasına yelken açacağız birlikte...

Ama onların dünyasında Sait Faik'in yazar-okur ilişkisinin ötesinde bir değeri var. Nasıl derseniz, anlatayım...

Yıl 1953... Sait Faik yakın arkadaşı Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın ısrarlı davetiyle, o dönem Fatih'te bulunan Darüşşafaka Lisesi'nde düzenlenen bir edebiyat matinesine katılır. Öğrencilerin ilgisi fevkaladedir. Matinede çok güzel suallerle karşılaşır. Sonra okulu gezmek ister ve gezince de epey etkilenir.

Mutludur o gün, edebiyata düşkün pırıl pırıl gençlerle karşılaşmıştır. Öğrencilerin hepsi yetimdir. Ama özgüvenlidir. Darüşşafaka'nın yetim çocuklara iyi bir eğitim fırsatı sunmasından etkilenir. Akşam evde annesi Makbule Hanım'la konuşurken mallarını Darüşşafaka'ya bağışlama fikrinden bahseder.

Darüşşafaka Cemiyeti Başkanı Talha Çamaş.

Bu olaydan bir yıl sonra Sait Faik yaşamını yitirir. Makbule Hanım da oğlunun bu fikrinden hareketle 8 Kasım 1954'te hazırladığı vasiyetinde mal varlıklarının çoğunu, yazarın telif haklarını, yaşadıkları Burgazada'daki köşkü Darüşşafaka Cemiyeti'ne bırakır.

Bu miras sayesinde Sait Faik, yetim çocukların Darüşşafaka Lisesi'de eğitim almasına katkı sunan vefalı insanlardan biri olur.

Vapurda birlikte Burgazada'ya doğru yol alırken Darüşşafaka Cemiyeti Başkanı Talha Çamaş, Sait Faik'in yaptığı bu bağışın eskiden beri okulda okuyan öğrencilerde hep anlamlı bir karşılığının olduğunu söylüyor.

16 yaşındaki Eray Çakar, Talha Bey sözü bitirince lafa giriyor: "Yıllar öne bir kitapçıda Sait Faik'in bir kitabını elime aldım. Arkasında kitabın yayın hakları Darüşşafaka Cemiyeti'ne aittir yazıyordu. İlk başta bir anlam veremedim bu yazıya. Okula gelip sordum, soruşturdum ve Sait Faik'in okulumuzu ziyaret ettiğinde çok etkilendiği ve sonrasında mirasını bize bıraktığını öğrendim. Bizimle ilgili olması çok gururlandırmıştı beni."

MÜZEYE İLGİ BÜYÜK

Talha Bey, Eray'ın "Bizimle ilgili olması çok gururlandırmıştı beni" sözünü çok iyi anlıyor. "Biz" diyor "Yetim çocuklarız. İnsanın küçükken ebeveynlerinden birini kaybetmesi çok büyük ve baş etmesi çok zor bir kayıp. Bu gerçekle yüzleşmeniz, durumu kabullenmeniz tahmin edilemeyecek derecede zor. Ama bu okula gelince herkesin sizin gibi olduğunu görüyorsunuz. Ve herkes size yardımcı olmaya çalışıyor. Bir ailedir Darüşşafaka ve bunun için Darüşşafakalılık ömür boyu sürer."

Vapurdan inip Sait Faik'in Darüşşafaka Cemiyeti tarafından müzeye dönüştürülen evini gezmeye başlıyoruz. Gençler hem heyecanlı hem de meraklı. Bütün katları, katlardaki odaları ilgiyle inceliyor, sorular soruyorlar. Bizi gezdiren rehber tek tek sorularını cevaplıyor ve çocukların ilgisi karşısında keyfi artıyor.

Müzeyi yılda yaklaşık 12 bin kişinin ziyaret ettiğini öğreniyorum rehber arkadaştan. Ziyaret edenlerin yüzde 60'ı da 14-28 yaş aralığındaki gençler. Müzenin hemen önünde duran Sait Faik heykeliyle fotoğraf çektirmek ise bir gelenek haline gelmiş.

İyi tasarlanmış, yazarın hayatına dair bir sürü ayrıntıyı, hayatını, derinlemesine ve bütünlüklü olarak öğreneceğiniz bir yer burası.

Müzeyi gezdikten sonra öğrencilerle bahçeye çıkıyoruz. Sait Faik'i ve müze deneyimlerini onlardan dinlemeye geliyor sıra...

FOTOĞRAFLAR: KÜBRA USTA

Gizem Özelmacı'nın (15) heyecanı görülmeye değer. Gizem "Sait Faik'i anlamak için iyi dizayn edilmiş bir müze. Çok etkilendim ve onunla ilgili merak ettiğim birçok konuya müze açıklık getirdi. Ama beni en çok annesinin, çocuğunun ismini yaşatmak için yaptıkları etkiledi. Büyük bir fedakarlık var Makbule Hanım'ın çabalarında" diyor.

Onun için Sait Faik bir betimleme ustası: "Türk edebiyatında öykünün yapı taşlarından biri olduğu konusunda herkes hemfikirdir. Birçok hikayesini okudum. Onun bir durumu, anı betimleme şekli beni daha çok etkiliyor. İnsana dair çok şey buluyorum."

Emine Dikmen (16) yazarla *Son Kuşlar* kitabıyla tanışmış. Sonra *Semaveri* okumuş... "Sait Faik'in nefes aldığı yerde nefes almak müthiş bir duyguydu" diyerek heyecanla söze başlıyor ve "Müzeyi gezerken yazdıkları geldi aklıma. Onun kelimeleri, cümleleri... Belki onları bu evde düşündü, yukarıda gördüğümüz yazı masasında yazdı. Düşünün, sevdiğiniz bir hikaye, cümle yıllar önce bu evde yazılmış. Bunu hissetmek çok etkileyiciydi. Ayrıca Sait Faik'in bu kadar mütevazı olduğunu bilmezdim. Galiba öykülerinde hissettiğim samimiyetinin bir yansıması bu" diyor.

Müzeyi gezerken Sait Faik Hikaye Armağanı alan yazarların isminin yazıldığı panoyu uzun uzadıya inceleyen Eray Çakar (16) var sırada. Eray "Panodaki isimleri görünce çok şaşırdım. Hepsi edebiyatımızın önemli kalemleri. Açıkçası bu kalemlerin yazar olarak çıkış yaptıkları sırada bu ödüle değer görülmelerine şaşırdım. Başarıları doğru zamanda değerlendirilmiş" diyor. Sen de öykü yazıyor musun?" diye soruyorum "Evet" diye cevap veriyor ve "Ne bileyim belki bir gün ben

Darüşşafaka Lisesi öğrencileri müzenin önündeki Sait Faik heykeliyle poz verdiler.

Sait Faik'in yıllar önce bir edebiyat matinesine gitme kararı ne kadar hayırlı olmuş. Onu ikna eden Fazıl Hüsnü Dağlarca'ya, mirasını Darüşşafaka Cemiyeti'ne bırakma kararını destekleyen Yaşar Kemal'e de buradan selam olsun!

de bu ödülün sahibi olabilirim. Panoya bakarken o geçti içimden" deyip gülümsüyor. "Neden olmasın" diyorum.

Çünkü Eray, 2006'dan beri 'Hişt Hişt, Genç Sait Faik!' sloganıyla düzenlenen Liselerarası Öykü Yazma Yarışması'na katılmış. (Eray'ın adını bir kenara yazalım derim.) "Peki" diyorum "Sen nasıl anlatırsın Sait Faik'i" Eray'ın cevabı kısa ve net: "Özgün bir yazar. Her okuduğumda o özgünlüğünü hissediyorum."

SANATI YOK MU?

Mehmet Özden (16), Sait Faik'i okuduğu zaman kendisini öykünün içindeymiş gibi hissettiğini söylüyor. "Sait Faik'te bunun olmasının sebebi öykülerinin çok sahici olması" diye açıklıyor durumunu. Mehmet, müzeyi gezerken tıpkı öykülerinde olduğu gibi Sait Faik'in dünyasının, yaşamının içinde hissetmiş kendini: "Balıkçılıkla bu derece ilgili olduğunu, Fransa'da eğitim aldığını bilmiyordum. Açıkçası müze etkileyiciydi ve bana çok şey kattı. Onunla baş başa kalmış gibi oldum."

Arda Yiğit Ulupınar (15) yazarın müzedeki pasaportunda 'sanatı' kısmının karşısında "yok" yazmasına bir anlam veremediğini söylüyor. Birçok makaleye konu olan, yazarın işi olmaz mı durumuna örnek teşkil eden bu duruma o da biraz içerlemiş anlaşılan. Arda "Büyük bir yazar daha ne olsun. Atatürk'ten sonra Mark Twain Ödülü'nü alan ikinci Türk" diyor.

Gençlerden duyduklarım karşısında umutlarım yeşeriyor.

Ama başta anlattığım gibi Sait Faik'i bu kadar sevmelerinin ardında bir vefa var aslında. Eray'ın yolculuğun başındaki ettiği "Sait Faik'in bizimle ilgili olması çok gururlandırmıştı beni" sözü tekrar kulaklarıma çalmıyor.

Gizem'in "Diğer okullarda da Sait Faik okutuluyor ama bizde daha özen gösterildiği kesin. Belki Darüşşafaka'da olmasaydım Sait Faik'in ismini duymuş ama hikayelerini okumamış olabilirdim" demesi de durumu özetliyor.

Bu çocuklar bize emanet

Peki her şey nasıl başlamıştı? Darüşşafaka Cemiyeti Başkanı Talha Çamaş okulun ve cemiyetin kurulma serüvenini şöyle anlatıyor: "Devlet adamı Yusuf Ziya Paşa bir gün Kapalıçarşı önünden geçerken küçük yaşta iş arayan çocuklar görüyor. Kim bunlar diye merak ediyor. Araştırınca bunların çeşitli savaşlarda babaları şehit olmuş çocuklar olduğunu öğreniyor. Bu çocuklar bize emanet diye içeçiriyor ve çocukları eğitmek gerekir diye düşünüyor. Sonra bu fikrini dillendiriyor. Padişah da onay verince 1863'te Darüşşafaka'nın temelleri atılıyor. O gün bu gündür de yetim çocuklara sahip çıkan bir kurum Darüşşafaka. 70'lerden itibaren kız çocuklar da okula alınmaya başlandı."

Cemil Kavukçu

● HAZIRLAYAN NEBAHAT KOÇ

Yazar Cemil Kavukçu, öykü, çizgi roman, anı ve deneme okumayı seviyor. Usta yazar, "Yeni kitaplarını heyecanla beklediğim yazarlar ne yazık ki hayatta değiller" diyor

Okuduğunuz ilk kitap?

- İlk okuduğum kitap bana aynı zamanda okumayı da öğreten Alfabe'dir. Yıllarca sahaflarda 50'li yılların Alfabe'sini aradım, bulamadım. Sonunda Milli Kütüphane'ye gidip aslından fotokopi çektirdim. Kitaplığımın en değerli parçasıdır.

Tekrar tekrar okuduğunuz kitaplarınız neler?

- Sait Faik ve Çehov'un öykülerini her seferinde ilk kez okuyormuşum gibi heyecan duyuyorum. *Katherine Mansfield*, *Heinrich Böll* ve Hemingway'in öykülerini de dönüp dönüp okurum. Oğuz Atay'ın *Tutunamayanlar* ve *Tehlikeli Oyunlar* romanlarını üçer kez okudum.

En sevdiğiniz okuma köşeniz?

- Kış aylarında, özellikle kapalı ve yağışlı günlerde evimde, kanepeye uzanarak kitap okumak benim için bir ayin gibidir. Yaz aylarında ise açık alanlarda; parklarda, bahçelerde, ağaç diplerinde okumayı severim.

4- Yeni kitabını heyecanla beklediğiniz yazarlar kimler?

- Yeni kitaplarını heyecanla beklediğim yazarlar ne yazık ki hayatta değiller.

5- En çok sevdiğiniz tür hangileri?

- En çok okuduğum kitap türleri; öykü, çizgi roman, anı ve deneme.

SABAH KITAP 08-25 CMYK